

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

Nr. 2 2012 ÅRGÅNG 34 ISSN 1401-67664

DET BÄSTA SOM FINNS
ETT RUS I SOMMARHAGEN

TF. ORDFÖRANDE

Ja så sitter man här och snorar med rödstrimmiga ögon och nyser stup i kvarten. Mina kamrater i Squaredans klubben påstod med bestämdhet att jag var allergisk. Inte, har aldrig varit allergisk det är möjligen spriten, men lite vin kan väl inte ställa till det så. Jodå sa en bekant, man kan plötsligt bli allergisk mot rödvin. Kors så trist! Jag uteslöt rödvin i en vecka och glodde mig själv i spegeln varje morgon, Inte f-n hjälpte det!

Konstaterat! Jag är allergisk mot björkpollen. OK jag får leva med det. Inte tänker jag såga ner alla jättestora björkar i min trädgård eller alla de björkar som inramar våra 2ha ängar tillsammans med andra vackra lövträd. Jag kan inte påstå att jag lider något nämnvärt men kan förstå människor och djur som har mycket värre allergier.

I skrivande stund har den goa värmen återkommit och skottarna ligger på förstutrappen och spanar mot grinden där sorkarna rusar ut och in mellan murarna. Dom har en vinterdepå med solrosfrön som de uppsöker ännu med jämna mellanrum. Den som tror att skotsk terrier är en slö rackare, inbjudes härmed att med egna ögon se de formidabla rivstarter de åstadkommer. Strävhåret Nico ligger överhuvudtaget aldrig på trappan han gör alltid sin matte sällskap. Med åren har han blivit kollosalt ”mattig” jag har en ständig skugga. Får han inte vara med vrålar han oavbrutet tills jag inte står ut längre, just nu ligger han i korgen vid datorn.

Datorn ja! Den exploderade i ett ruskigt åskväder jag hann inte dra ur kontakterna. ”Vicken jäkla smäll”! Jag ramlade verkligen baklänges så var den datorn all, och jag 10,000 kr fattigare. En alldeles ny dator installerades med ett program som jag skall arbeta i med tidningen. Saken är bara den att allt är så nytt att jag närmar mig den skräckslaget och rätt som det är försvinner allt, puts väck! Men även äldre damer skall väl kunna lära om. Skam den som ger sig!

I april månad insåg jag att nu är jag Madam Blanc, åkte till Cannes och blev presenterad och kallad Madam av nyfunna oh gamla vänner. En första vår och en trevlig födelsedagsfest blev det. Eftersom det inte finns några björkar i Cannes, Nice, Monte Carlo eller San Remo och vätske intaget var champagne var jag allergifri. Men ack vad många små feta, ilska Jack Russells som rullade omkring på gatorna med diamanthalsband. Ve och fasa!

TF. Lillemor

Vem har tagit bilnycklarna?

REDAKTÖRENS RADER

Redaktören har alltså fått en ny dator installerad med ett sprillans nytt program som oavbrutet talar med mig som ger mig en himla massa alternativ, och ändå fungerar det inte riktigt som jag vill. Med andra ord, har t.ex. letat efter kantlinjer till foton som jag tycker att man skall ha. Kanske har jag lyckats till nästa tidning.

Tur att jag har ett trevligt tryckeri som hjälper till när det krisar.

Gunilla Thörne har gjort en kort redovisning från terrierfullmäktige. Vi återkommer med fler referat i nästa tidning.

Nu har vårens utställningar radat upp sig, men ett problem har redaktören! Alla resultat redovisas inte därför finns de heller inte att läsa på klubbens hemsida.

Så snälla utställare hjälp till: Bir & Bim vinnare, redovisa ganska omgående era resultat:

Utställningsplats, datum, domare, antal deltagare och alla CK hundar. De hundar som inte får CK redovisas inte med namn men skall finnas med bland deltagare. Poängräkningen beräknas på alla deltagande hundar. Vi som vill ha uppgifterna är Lillemor, Zoltan och Pia.

Kära strävharvänner ni är alla välkomna med semesterminnen och sommaraktiviteter med era hundar till nästa nr. av Strävaren. Foton mottages också tacksamt även om vi inte har råd med färgbilder blir tidningen lite gladare med en och annan hund som visar sig på styva linan.

Om man vill göra en insats med färgbilder gäller, uppslag två sidor och det kostar 1000 kr. Redaktionen kan ibland bjuda på sidor om det är klubbaktiviteter som förmedlas. Som t. ex. större sammankomster av olika slag i klubbens regi.

Tidningens omslagsbilder i färg ingår i helhetspriset för tidningen om någon undrar.

All information om vår kommande utställning på Kolboda Kalmarsunds Pärla finns att läsa längre fram i tidningen och styrelsens förhoppning är att vi skall få en trevlig helg, med många anmälningar till de olika aktiviteterna.

Vi får be om att anmälningstider hålls, vi vill ha en bra framförhållning för att lyckas med 2 trevliga dagar för våra medlemmar.

Några medlemmar har undrat om det vi kallar **Bedömningsklass**.

Det är en klass som inte fodrar utställningstrimning och uppvisningskunskap. Hunden bör dock inte vara fullständigt igenvuxen då blir den svårbedömd. Hel och ren och väl utkammad. Man kan också vara med kl. 9,30 på ringträning utställningsdagen. Den hålls av John Dreier som är en omtyckt och kunnig ringtränare för nybörjare.

Så återstår det att hålla sig väl med vädergudarna för att helgen skall bli lyckad.

Välkomna!

Lillemor

Blev omfrågad att delta på terrierfullmäktige, tackade ja och det blev en trevlig dag tillsammans med en hel del ny och gamla bekantskaper.

Inledningsvis fick vi höra när terrierprofilerna Ann Christin Molin och Inger Hansson tog oss med på en tidsresa tillbaka till ett spännande 70-tal befolkat med färgstarka terriermänniskor och fascinerande hundindivider.

Det hölls också möte om våra numerärt små terrierraser, detta skedde samtidigt i en lokal bredvid. Vad jag förstod arbetade man mycket för att kunna delge varandras problem och i framtiden arbeta mer tillsammans.

Vad som också ordades om var domarkonferenser som bör ses över pga att det är ett tidsintervall på 15 år på vissa raser. Kanske man ska ha vart annat år, eller utöka raserna, styrelsen får lite att arbeta med.

Vi kommer också få utökat ansvar gällande insidenter eller avvikelser som sker när det gäller våra domare, ringsekreterare bör hålla i detta och anmäla vad som sker i ringarna gällande domare.

Fullmäktige återtog en proposition avseende arvodering av förtroendevalda.

Terrierklubben har en god och stark ekonomi.

Ett framtida bekymmer som kommer att påverka ekonomi negativt är de fallande medlemsantalen vid såväl lokal- som rasklubbar.

Det fanns naturligtvis en tråkig notering: Terrierklubben har tapp av medlemmar på 8 % 2011 totalt, (lokalklubbar -5.7% o rasklubbar -8,5%). Detta terrierfullmäktige innehöll naturligtvis mycket mer detta vara bara några viktiga saker som jag noterade.

Vid pennan

Gunilla Thörne

[illegible]

Manus stopp för strävaren

1 augusti

UTSTÄLLNINGSRISULTAT

SV.TEK. SOLLENTUNA 3 MARS Delt.

Bt Crispy Up to Date

DOMARE:

Cert, Bir, Bis-2

SKK MALMÖ INT. 18 MARS Delt.

BH CH Crispy Legacy

Domare: Harry Vella, Ma

Cacib, Bir, Grupp 2

BT Quicken's Glittering Goldi

Cert, Cacib, Bim

Glittering Goldi

SV. TEK. SUNDSVALL 15 APRIL Delt. 0+4

BT CH Northfox's Proud Mary

Domare: Ulla Lethenström

Bir

II BT CH Nortfox's Brenda Brave

CK

III BT CH Nortfox's Maggie Mae

Ck

Kennel Nortfox Uppf. Grupp HP Bis-3

SKK VÄSTERÅS NAT. 29 APRIL Delt o+1

Domare: Svein Helgesen, No

BT Kinconly Lucy

Cert, Bir

Lucy

SKK LIDKÖPING NAT. 5 MAJ Delt.

BH Crispy Legacy

Domare: Petter Fodstad, No

Bir, Grupp-2

SV TEK. PITEÅ 5 MAJ Delt. 1+4

Domare: Benny Blid von Schedvin

BT Snowfly's Spiritual Angel

Cert, Bir

II BT CH Nortfox's Brenda Brave

Ck

III BT CH Northfox's Maggie May

Ck Bästa Veteran

Bir valp Snowfly's Viper Bis-2

SKK PITEÅ NAT. 19 MAJ Delt. 0+5

Domare: Eerola Tapio, fi.

BT CH NorthFox's Brenda Bravis

CK, Bir

II BT CH Snowfly's Telepathic Rouge

CK

III BT CH NorthFox's Lucy in the Sky

CK

Bästa uppf. grupp Kennel Snowfly's HP

SV. TEK HÖRBY 19 MAJ Delt. 1+2

Domare: Harry O'Donoghue, Ir

BT Läckerbiten's Cassiopeja

Cert, Bir

Cassiopeja

SKK NAT. HÄSSLEHOLM 20 MAJ Delt.

Domare: Kimmu Mostonen, Fi

BH CH Crispy Legacy

Bir, Grupp-2

II BH Ash Grove Golden Boy

Cert

BT Quicken's Glittering Goldi

Cert, Bim

TRIMKURS I KARLSKOGA

I slutet av mars kom det två små lurviga 6 månaders Ginger-strävhår (reds. anm. tvåfärgade vitt & brunt) med mattar och hussar för att lära sig lite om trimning.

Alla hade färdats långt, så kursen startade med fika och en pratstund för att lära känna varandra och få lite teori om trimning.

Sedan var det dags för praktik. Mina vuxna hundar fick ställa upp som tränings objekt. När mattar och hussar hade lärt sig grunderna om hur man rycker så var det dags för valparna Gordon & Nettan att få av sig pälsarna.

Lars jobbade hårt på att trimma bakdelen på Gordon på enklaste sättet,

Medan Christina och Ann-Christine visade var Tomod och Bente skulle plocka Nettan.

Efter många timmars hårt arbete var hundarna trimmade och både hundar och hussar/mattar trötta.

Nettan vilar ut i famnen på Ann-Christine efter en hård dag.

Hälsningar från Christina i Karlskoga

Vår bästa tid är nu!

Hela vintern har vi kört långa sträckor med bil för att kunna träna i hall inomhus. Ja, vi är lyckligt lottade att ha bra träningsmöjligheter, men hallen ligger 8 mil bort. Så nu är vi glada, Martini och jag för nu är det äntligen dags för det bästa vi vet i Tävlingar utomhus!

Mina hundlösa vänner förstår mig inte

Mina vänner som inte har hund har svårt att förstå hur jag kan tycka det är roligt att:

- Tacka nej till ett glas vin till maten kvällen innan tävling.
- Gå hem tidigt för att packa och förbereda inför tävling.
- Lägga mig tidigt varje helg.
- Stiga upp i OTTAN varje helg
- Ha så mycket packning med att ösäckakärrað krävs
- Sätta upp tält.
- Svimma av värmeslag.
- Bli dyngsur av regn.
- Vänta, vänta och vänta...

Allt detta för att springa några lopp som tar ca 40 sekunder att genomföra!

Det mina hundlösa vänner inte ser

Det är inte konstigt att de inte förstår, hur skulle de kunna göra det? De är ju inte där!

- De kan inte känna morgonkänslan -Idag gäller det!
- De får inte njuta lugnet av att vara i god tid. Ha tid att heja och snacka med goa vänner på plats.
- De är inte med när vi skrattar åt vart kånkande av prylar och när vi sätter upp tält i omöjlig blåst.
- De delar inte gemenskapen som uppstår när vi söker skydd för sol och regn i varandras tält.
- De får inte uppleva spänningen och pulsen inför ett lopp.
- De delar inte känslan som uppstår mellan Martini och mig när allt stämmer. När Martini blir som en förlängning av mig och allt bara...flyter!

Den känslan är värd allt, även om den bara varar i 40 sekunder.

Sommarens tävlingar inbokade

Man kan lätt snöa in på agility och bli lite asocial, i alla fall enligt öde hundlösaö. Men, man får planera lite smart, då kan man både vara social och tävla. Nu i vår ska Martini och jag till Råådalen, då blir det ett besök hos lilla mamma som har sommarstuga i närheten. Längre fram ska vi till Bohuslän, då får syrran ett besök. Och med hjälp av Facebook är det enkelt att få ihop ett gäng att sammåka med eller hyra stuga tillsammans med, kul, kul! Det händer alltid någonting när man klämmer ihop fyra personer och fyra hanhundar i en liten stuga på 12 kvm. Eller som den gången när stugan vi trodde oss

ha hyrt inte fanns! Då blev det många hysteriska garv innan vi tillslut landade på ett lyxigt hotell med vår lite udda utstyrsel, stora packning och glada hundar.

Gemenskapen lika viktig som sporten

Meningen med denna artikeln var från början att skriva om varför vi, Martini och jag gillar agilitytävlingar utomhus så mycket, och det blev det ju, på sätt och vis. Men det kom att handla en hel del om gemenskapen runt omkring, utan den skulle det inte vara så kul.

Jag hoppas att denna anda finns inom andra hundsporter också. Om inte, så försök skapa den! Lagg varandras och hundarnas namn på minnet, hejja på varandra även om ni tävlingsmässigt är motståndare och konkurrenter, fråga hur det gick, beröm, fråga om råd, erbjud din hjälp, bjud in...

Nä, nu har jag inte tid att sitta här och skriva längre, nu måste jag packa bilen. Ska upp tidigt i morgon, det är helg och tävling i tjohoo!

Ewa & Martini

Full fart, men inte fortare än att vi har tid att umgås!

VAR TIONDE HUND ÄR ALLERGISK

Pollen är inte bara en plåga för människor- även hundar lider av partiklar som hör våren till. Klåda i öronen och tassar är ett första tecken som mattar och hussar bör ta på allvar. Dammkvalster är den vanligaste orsaken till att hundar får klåda, rinniga ögon eller att de frenetiskt biter på tassar och ljumskar.

De senaste 7 åren har diagnoser om allergi och hudproblem ökat med 90 %, enligt försäkringsbolaget Agrias skadestatistik. Var tionde hund är allergisk.

ATOPISK DERMATIT

Atopisk dermatit är en kronisk hud-sjukdom som drabbar hundar som inte tål vissa ämnen som finns i miljön. En hund som lider av atopisk dermatit tar upp ämnena den inte tål, allergenerna, genom huden. Kroppen reagerar med att bilda allergenspecifika antikroppar, dvs. allergiantikroppar riktade mot ett visst ämne i omgivningen. När hunden sedan träffar på de ämnen den inte tål uppstår en kliande allergisk inflammation.

I Sverige är det vanligast att hundar reagerar mot husdamskvalster, små spindeldjur som lever av hudavlagringar från människor och djur. De förekommer i bostadsmiljöer, gärna där det är varmt och fuktigt, t ex. i sängar. Hundar kan även vara allergiska mot t ex. pollen och mögel eller andra djur som fåglar, katter eller hästar.

Atopisk dermatit visar sig tidigt, vanligen mellan sex månades och tre års ålder. Ofta börjar sjukdomen med öroninflammation. Klåda i tassar dyker också upp tidigt. Sedan sprider sig klådan, ofta till ljumskarna, analregionen, armhållorna och ansiktet.

För det mesta är klådan svår och hunden biter, slickar eller tuggar på de utsatta ställena.

Utredning krävs: Att hundar kliar sig då och då är normalt. Men när hunden blir så störd av klådan att den avbryter leken, promenaden eller andra aktiviteter för att klia sig finns det skäl att misstänka att den är allergisk.

Klåda kan naturligtvis ha många orsaker och det första är att utesluta andra sjukdomar som har samma symtom som atopisk dermatit. Dit hör ohyra av alla slag och infektioner i huden. T ex. hår-säcksinfektioner som kan uppstå efter trimning. Talgkörtelproblem som Seborré som kan behandlas med schampo och är lätt att komma till rätta med. Hundar med födoämnesallergi kan ha samma symtom som atopiska hundar.

Att fastställa att en hund lider av atopisk dermatit kräver utredning som kan ta flera månader. Det bästa är att uppsöka en dermatolog, en hudspecialist vilket varje större veterinär klinik har. Det går inte att säga vilken typ av allergi det är frågan om enbart utifrån symtom. Saken kompliceras av att ca. 40% av alla atopiska hundar lider av både atopisk dermatit och födoämnes-reaktioner.

Nästa steg är att låta hunden äta enbart allergifri kost under en period, följt av en provokation, som testar om klådan har att göra med fodret. Om det inte är foder-överkänslighet som orsakar besvären kan man anta att hunden lider av atopisk dermatit

Blodprov eller pricktest: Med hjälp av blodprov eller pricktest kan man ta reda på vilka ämnen i omgivningen hunden inte tål. Viktigt att påpeka är att testerna inte kan användas för en första diagnos. Hundar som t ex. har rävskaib är alltid positiva på testerna en tid efter infektion, men även friska hundar kan ibland producera lite allergiantikroppar.

Testernas funktion är enbart att identifiera vilket ämne hunden är allergisk emot.

När hunden en gång utvecklat atopi kommer den att ha sjukdomen resten av livet. Atopi hos hund växer inte bort som den kan göra på människor. De senaste åren har forskning kring allergi hos hund varit intensiv och idag finns flera olika behandlingsmöjligheter. Det bästa är förstås att undvika de ämnen hunden inte tål - vilket dock när det gäller husdamms- kvalster knappast är möjligt. Däremot kan man dämpa symtomen genom att på olika sätt medicinera hunden, vilket måste ske livet ut.

Allergivaccinering: Ett alternativ till medicinering är även kallad allergenspecifik immunoterapi, även kallad allergivaccinering eller hyposensibilisering. Hunden får då regelbundet små mängder av det ämne den inte tål insprutade under skinnet, precis som en vanlig vaccinering. Tanken är att stegvis vänja immunsystemet vid ämnena ifråga, så att de allergiska reaktionerna minskar och slutligen upphör.

Behandlingen behöver pågå upp till ett år innan vaccineringen börjar ge resultat. Under tiden måste hunden äta medicin mot klådan. Dos och intervall mellan sprutorna kan behöva individanpassas för en del patienter, vilket innebär att en noggrann uppföljning av patienten är nödvändig om vaccinet ska kunna ge maximal effekt. Ungefär 70% av hundarna som allergivaccineras svarar bra på behandlingen och ska då fortsätta med sin vaccinering hela sitt liv.

Det allra viktigaste vid allergibehandling är nära kontakt mellan djurägare och veterinär, så att behandlingen kan anpassas efter den enskilda hunden och den slipper ha besvärande klåda och ständigt återkommande infektioner i hud och öron.

Källa: Kerstin Bergvall dermatolog, leg. Vet. Specialist i hundens och kattens sjukdomar.

Vilka raser är drabbade? Bullterrier är en drabbad ras man uppskattar att fem % av rasen lider av Atopi. Det är en relativt stor ras och man anser att mörkertalet är stort. Många atopiker får ingen diagnos utan ställs på kortison istället. Säkert avlivs många atopiska hundar.

West highland white terrier beräknas 10% av populationen vara drabbad. För rasen har foderallergi varit besvärande. Uppfödarna hoppas att DNA skall avslöja hur hudproblemen ser ut inom rasen.

Boxern är en av högriskraserna för Atopisk dermatit, men hur många hundar som har sjukdomen är idag ingen som vet. Som uppfödare borde man i rasen ta mer hänsyn till Atopi, tyvärr är det några uppfödare som ser genom fingrarna.

Dalmatiner är ännu en av de 15 mest drabbade raserna. Många uppfödare skyller på helfoder som inte innehåller tillräckligt med vitaminer, mineraler och fleromättat fetter.

Vår ras den strävhåriga foxterriern Har varit drabbad av hudproblem men har de senaste 15 åren visat en klar tillbakagång. Uppfödarna har varit klarsynta och fört en öppen dialog angående avelsdjuren och mörkertalen har bevisligen upphört. De senaste 2 hälsoenkäterna och kontakt med försäkringsbolagen har påvisat en klar tillbakagång av Atopi, och ytterst få fall de senaste 10 åren. Däremot har vi fall av ceboreë, talgkörtelproblem (feta pälsar). Framförallt hos tikar runt löpperperioden. En del hundar reagerar också vid trimning. Det finns numera mycket bra schampon som dämpar problemen. Lillemor

TRIMKURS & AKTIVITETSDAG

I SMÅLAND PÅ SJÖARYD

SJÖARYD I VÅRENS TID

Vi är tre uppfödare i Småland som nu för tredje året samlat valpköpare och strävvhårs entusiaster till en Strävvhårsträff.

Pia, Maud och undertecknad. Pia hade i år förhinder, men då har vi alltid tillstådes Agneta Broberg som med glatt humör hjälper till.

Vi har försökt att hitta en omväxlande form för träffarna. Där trimning alltid ingår.

Första året fick vi låna Smålands- Ölands KKs fina hus i Lenhovda. Trots snöstorm blev det inget manfall. Kursen inledes den gången med en Anatomikurs och därefter grunderna för hur en trimning går till.

Förra året förla vi träffen till Mauds Höghult, där vi trotsade den lätt kylslagna majlördagen med att trimma oss varma utomhus och avsluta dagen med en tipspromenad.

I år var det Sjöaryds tur att hälsa gästerna välkomna i stallet med morgon fika och Mauds hembakta bröd.

Annika & Mac Allan, Staffan & Ludde, Ewa, Tommy & Mac Fie, Staffan, Ingrid & Maya, Lizzi & Vera, Susanne, Jörgen & Melvin, Yvonne, Birger & Scottie, Eva & Fonzie, Anders & Monty, Dagmar, Ulf & Tessa sammanlagt 18 personer och tio hundar.

Leg. Vet C-G Siwertson från Växjö Djursjukhus inledde dagen med ett underhållande och stundom ganska obehaglit föredrag om sommarens obehagligheter som kan drabba våra hundar och för all del även oss människor.

Eftersom vi numera allt oftare tar med våra hundar på utlandsseminstrar gäller det att se upp med de kontinentala maskarna också. Han var en mycket uppskattad föredragshållare som även hade lite mottagning i trimmet och man kunde ställa frågor om sin hund.

Därefter vidtog trimning av huvuden och ben. Hundarna skulle vara nedtrimmade på kropparna. Vilket gjorde att koncentrationen på specifika detaljer blev mer riktade. Det vet vi ju alla att trimma huvuden lär man sig inte på en kafferast.

Meningen var sedan att intaga den egna Pick-nick korgen på Sjöaryds altan, men det sprack med ett ösregn. Istället slogs alla trimbord samman till ett långbord i stallet. Finns det hjärterum finns det stjärterum sa Dagmar och så fick det bli.

Eftermiddagen fortgick med trimning och klubbens nyinköpta agility delar prövades för de som var hågade. Monty och Fonzie var proffsiga. En minst sagt klurig tipspromenad som Pia satt samman vanns av Ingrid & Maya

Därefter samlades vi i stallet med kaffe & bulle och pratade igenom dagen. Vi enades om att träffas nästa vår igen med nya idér, kanske någon vecka senare ihopp om att få lite bättre väder.

**Maud, Pia, Agneta & Lillemor
önskar**

En fin vår och vacker sommar.

RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Jag säger bara iller. Har du bergis inte hemma hos dig. Men jag har, eller rättare sagt hade. Matte såg illerlortar på gården (hon har haft illerbesök förr, en som åt upp en halv gravad lax i boden) och jag blev som tokig av illerlust, gnydde vid ytterdörren dagarna i ända och stack ut på gården när jag fick en chans. Dag efter dag samma tröstlösa ritual, samma tröstlösa väntan, samma bölande vid boden. Jag skulle varit försiktigare och liksom smugit mig på den. Men sånt finlir är inte en strävares bästa gren. Här gäller pang på. Plötsligt var illern borta, och den räcker säkert lång nos åt mig från nåt strävarfritt ställe.

Men på gården gjorde jag ett fynd. En talgboll som nån (jag?) grävt ner. När matte skulle gå och lägga sig fanns en jordhög i sängen och hon fattade ingenting. Inte förrän hon fick syn på ett tomt talgbollsnät där. Hon blev inte ens arg, bara glad att jag inte hade ätit upp nätet.

Jag har varit på ettårskontroll av min sköldkörtelstörning. Dessutom hade jag blivit törstigare de senaste månaderna, och kissade floder. Martina oroade sig för att jag kanske blivit senil eftersom jag mest drev runt, inte fann ro nånstans och krefsade planlöst på stängda dörrar så de fick stå på glänt för min skull. Martina fick absolut inte gå på toa i fred. Jag stack in nosen i dörrspringan och föste upp dörren. Där satt hon nu till beskådan för folk i huset mittemot, och röt åt mig att putta igen dörren. Det gjorde jag. Jag är en rätt klok hund i mina bästa år, om jag får säga det själv.

På djursjukhuset blev det blodprov för att kolla sköldkörtelfunktion och blodsocker. Och så fick jag träffa snällsnälla veterinären Helena igen, hon som är lite kär i mig, och som jag har skrivit ett rim till. Hon ökade min sköldkörtelmedicin något, och efter det var jag lite mindre törstig och mindre orolig. Blodsockret var

visst en aning förhöjt, men inte så jag behöver nån medicin mot diabetes.

Precis när våren kom sin första vända i mars tog jag årets premiärdopp och längtade genast efter Flyten. Då hade matte just rest ända till Florida och sitt kusinbarn Ulla. Hon har träffat mig flera gånger och har tagit kort på Martina och mig när vi busar med Flyten. Matte berättade för henne den var försvunnen, så de åkte till en affär med hundgrejer där i Florida för att köpa en ny. Bland alla pinsamma volangprydda skära hundklänningar hittade de en fantastisk Flyten. Den är stor, röd och vacker och med både ögla så att vi kan kampa om den, och litet pip i båda ändar som jag ska undersöka noga. Matte säger att den är gjord i brandslangsväv som är omöjlig att bita sönder. Det får vi se. Första kvällen när matte kommit hem från Florida fick jag paketet med Flyten och lekte med den. Sen tog Martina med den hem till sitt förråd. Jag får ha den på bryggan till sommaren, säger hon. Vaddå "på bryggan till sommaren"? Sicket snack. Hit med den genast!

Jag blir allt ilsknare när Martina rotar med mina öron, särskilt när hon använder saxen, som är ny och vass. Jag hugger jättemycket efter den och har lyckats skära mig själv med den både i tandköttet och vid nostrifyfeln. En fullträff var när jag bråkade med saxen så Martina klippte sig själv i ett finger som var i vägen. Det blev ett rejält jack och det blödde som bara den. Jag tänkte att nu slapp jag väl undan den dagen. Icke. Hon lade dubbla plåster på fingret plus virade om en kompress och fortsatte med öronen som om inget hade hänt. Dessutom hade hon mage att muttra nånting om munkorg. Hon är banne mig helt otrolig. Att slippa sax ihop med öron verkar utsiktslöst. Men jag har i alla fall gjort vad jag kan.

Extramatte Martina skrev

Watson på resande tass

Idag fyller jag fem år. Om mattes planer blir verklighet kommer jag att spendera min sjätte födelsedag i England. Vi ska, som det ser ut nu, spendera några månader där nästa år, jag matte och Sookie. Matte har bott där förut, så hon kan hjälpa mig med språket, jag kan inte så vidare värst mycket engelska trots att farsan kommer från Irland ursprungligen.

I mitt tycke är jag redan ganska berest, jag har fått hanka Sverige runt med matte på kurser och konferenser och vikariat, inte så spännande men det har i alla fall gjort mig resvan. När Sookie var liten valp lånades matte (och följaktligen jag och Sookie) ut till en arbetsplats 15 mil hemifrån. Vi bodde på vandrarhem och fick kryssa oss fram mellan folkölsdoftande ungdomar när Sookie skulle ut och kissa mitt i natten. Första dan på utlåningsjobbet la matte min fäll under skrivbordet och jag satte igång och jobbade (alltså somnade) direkt, självklart förstod jag utan vidare anvisning att jag inte skulle kliva upp när matte gick från bordet. Sookie hade lite mer problem med det där och fick bo bakom kompostgaller så att hon inte härjade överallt.

Det matte gillar bäst med min resvana är min förmåga att slå mig till ro där vi satt vårt lilla revir, så att säga. När vi var på kurs i Västerås och bodde hos bekantas bekanta blev jag lite trött till kvällen då tvåbeningarna satt och pratade, så jag letade helt enkelt reda på rummet där matte ställt vår packning och la

mig på kudden i sängen och somnade som en liten kanelbulle.

Samma självständighet visade jag när vi var på konferens med hela arbetsplatsen. Själva konferensen var på övervåningen och boendet på bottenvåningen. När kvällen kom dök personal upp med vickning, matte gick för att försäkra personalen om att jag och Sookie inte skrämde dem, Sookie Matmonster var såklart på plats och tiggde brie och gorgonzola, men mig såg matte inte till. Hon frågade personalen om jag hade kunnat smita ut när de kom in, tveksamt var svaret. Men jag kan ju vara en opportunist när det gäller frihet och är ju inte så stor, kan säkert passera obemärkt under en stor bricka som krängs in genom en dörr.

Matte rusade nerför trappen och hojtade på mig, men jag iddes inte svara. Till slut kikade hon in i vårt rum, och mycket riktigt låg jag där och tittade lite irriterat upp med rufsig mustasch. Jag hade konferensat klart för dagen och ville ta en lur i lugn och ro. Självklart visste jag vart vår packning var ställd och vart vi således skulle sova. Sen följde jag med matte upp, och fick väl smaka på ett eller annat kex (och världens starkaste korv, blåk!).

Matte tågluffade förra sommaren, då blev hon lite sugen på att göra det med hundsällskap någon gång. Till exempel såg hon i Delft, Holland, hundskålar med vatten utanför var och varannan butik. Och en eller annan jycke på hotellen (mattes dagar på vandrarhem i främmande land ligger bakom henne!) stötte hon också på. Men ingen fox, varken sträv eller slät. Skulle vara spännande att höra om någon av er strävisar varit ute på något sånt äventyr? Tänk att få klättra upp på en alp! Sen kasta sig på ett tåg i bästa Milou-anda för att sedan strosa fram längs Paris gator! Nå, vår lilla trio får nog vänta ett tag på tågluff, buffliga Sookie måste nog skickas på uppföstringsanstalt innan vi kan sätta oss på ett tåg ihop utan att jag och matte får skämmas ögonen ur oss.

Tass och nos, Watson

Våren i Norr---

Titta det snöar! Med uppgivenhet i rösten noterar jag att mina Julrosor som så tappert lyst upp rabatten en vecka, återigen försvunnit i en driva a snö och det i slutet av april. En annan driva har också vuxit sej hög, nämligen håret från Cillas sedan länge otrimmade päls. Äntligen har jag fått henne att likna det som ämnat var. Mina båda händer har opererats i vinter och det tar sin tid att reparera de sedan 20 år pälslockande fingrarna.

Vår lilla Prinsessa har fyllt 11 år så hon skulle helst ge ett ungdomligt intryck på fotot. Hon ser i alla fall välvårdad ut och om man bortser från en del "årsringar" som bildar liksom små vågor längs ryggen, även fräsch för sin ålder och pälsen är strålande. Man får väl jämföra skavankerna med vad som känns runt midjan på sej själv. Vintern i år har inte gett tillfälle till de aktiviteter och den motion vi är vana vid.

Cilla kom till oss som 5-årig utställningschampion med en låda rosetter och pokaler, hade hunnit bli mamma till 6 valpar och såg ut som att NU SKA JAG BÖRJA LEVA LOPPAN! Det blev kärlek från första början, åtminstone mellan henne och mej. Husse var lite reserverad och hon gjorde inte mycket för att ställa in sej hos honom heller. Men förhållandet ändrades fort när det visade sej att hon var en riktig Skeppshund när båtlivet tog fart och hon var först att gå ombord och otroligt sjöstark. Sedan dess är de två närmast oskiljaktliga.

Leva loppa har hon utvecklat tillfullo i alla lägen, och jag har först nu börjat observera små tecken på minskning i uthållighet. Eftersom hon är en frisk och glad hund för övrigt har jag med oro observerat att hennes löpperioder och ännu mer de skendräktiga tider som kommer efteråt, blivit besvärligare. Därför gjordes en grundlig hälsoundersökning i vinter, med blodprover, urinprover och ultraljud av livmoder mm. Hon drack också onormalt mycket vatten så husse var på morgonpromenaden utrustad med sopslev för urinen. Inget onormalt kunde upptäckas så jag övergav tanken på sterilisering. Det

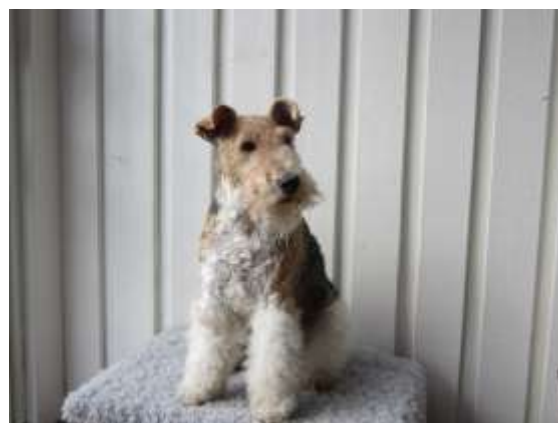
kändes bra när hon förklarades fullt frisk. Den gamla hunden bör nog få leva sitt liv utan alltför mycket ingrepp i naturens gång om inte något allvarligt inträffar.

Det skrivs inte så mycket om den åldrande hunden. Vi vill hellre tala om valpens bravader och upptåg, men glömmet hur roligt det är att betrakta den mogna hundens invanda livsbeteende. Hon vet precis allt om oss! Hur vi mår, hur vi låter när vi är glada eller på dåligt humör, ska gå på fest och inte få följa med, eller jobba i stallet. När hon uttrött att jag har tid för en lekstund står hon på huvudet i leksakskorgen och väljer ut det hon tror ska passa för att gömma-leta eller slita-dra. Jag har kommit på mej själv att börja leta efter tecken på minskad hörsel och syn. Det kan märkas mest ute när hon ska spåra gömda saker eller leta efter husse som står bakom ett träd i skogen. Men hon ser, eller hör genast en liten mus rör sej i närheten, så ingen oro än!

Vigheten är inte densamma som förr. Cilla har visserligen inte som Vår Bonzo kunnat hoppa från stillastående en meter minst, men nu behöver hon ibland en pall för att komma upp i soffan. Allt detta är värt att notera som naturens gång, för tiden går fort från valp till äldre hund.

Vi gläder oss åt vår fina, friska pensionär Cilla, som har många år kvar att Leva Loppa på.

Leve också Våren och låt Sommaren komma fort önskar;
Gun och Cilla i Obbola

RAPYTT FRÅN VÄSTFRONTEN

I ordets rätta bemärkelse har det runnit mycket vatten under broarna sedan sist!

Onkel Larry har haft det lugnt med goa grannar i fem veckor när Ilse var på ölägerò under vår lååångsemester. Ilse ja, hmmm. Hon ÄÄRR! Yngsta dottern med hästar och andra djur på gården lovade att ta hand om Ilse. Att komma PRONTO då vi kallar är INTE Ilse's bästa gren, hon är bra på mycket annat men inte detta. Jag informerade iaf. om att släppa henne hon kommer ju någon gång. Josefine, yngsta dottern blev imponerad , hon släppte Ilse när hon red och Ilse sprang med precis som om hon aldrig gjort något annat än att var lös på en gård med hästar, kor och annat smått o gott. Nåväl det finns även en äldre dam , släthårig fox, syster med Onkel Larry på gården så lite pyssligt blev det och en dag ett missförstånd, ett slagsmål, ett veterinärbesök, en räkning men ändå ett bra slut. Dessutom blev hon stylad under tiden så hon var schnygg när vi kom hem och Ilse's prao som gårdshund fick högsta betyg. Det tråkiga är att hennes kärlek Roffe har fått stega över till de sälla jaktmarkerna och faktiskt tittar hon fortfarande efter honom varje morgon trots att det nu gått 2,5 månader. Onkel Larry blir mer o mer irriterad över ungdomsbus vilket Ilse inte gillar och de talar till varandra med en massa fula ord som inte är trevligt. Så åter igen HURRA för kompostgaller. Någon utställning har vi hunnit med och fortsatt med vårt samlande av reservcert! Herr Boo förstår fortfarande inte vad det är för nytta med dessa. Vi gör nya försök då det mest verkar hänga på trimningen. Skam den som ger sig. Vi träffar iaf. en massa trevliga människor med foxterror's.

Ha det gott alla i övårbruketò

MarieBoo o Co.

Diggi och Matte

Äntligen försvann snön och kylan. Sädesärlan kom, men några dagar försenad och lyckades trots att vi fått nytt tak på Skårby hitta ett krypin.

Veckan efter kom ett sädesärlepar till och byggde på andra sidan taknocken. Kanske de var fjolårets ungar som hittat tillbaka. Eftersom det varit så rysligt kalla nätter har vi fortsatt att hänga ut Talgbollar ända in i mitten av maj. I januari fick vi oväntat besök av en räv som hoppade upp och slet åt sig bollarna och sprang iväg med tre i taget upp i skogen. Det var inte så det var menat och vi snabbade oss att hänga dem högre.

De senaste två månaderna har Diggi haft fullt sjå att varje morgon titta på en stilig fasantupp som gått runt området, flaxat, skrikat och kråmat sig. Vi har inte sett till någon hona eller något bo, men det påstås att fasaner är bigamister och kan ha upp till tre olika honor runt i buskarna.

Kul för honom. Nu ser han dock lite sliten ut och hans fina svansfjädrar är delvis knäckta. Kanske han inte behöver vara stilig längre när parningssäsongen är över.

Diggi vakar över vårt område och far iväg och skäller vid staketet så fort någon turist närmar sig. Ja, han vinner ju varje gång och de går sin väg. Han vinner ju också över sopbilen som vänder och far iväg. Så kommer han så stolt springande och väntar sig beröm. Just nu är vi i Västergötland och väntar Husse med tåget till Kr. Himmelfärdsdag. Diggi vill inte gå långa promenader med mig ensam i skogen, halvvägs vill han vända och gå hem och leta efter Husse.

När den fina pälsen jag skrev om förra gången åkte av befanns att Diggi lagt på hullet. Vi blev strängeligen tillsagda att banta 2 i 2,5 kg. Hoppas! Efter detta tycks Diggi bli ännu mer begiven på mat. Nu kör vi bantningsfoder och hoppas på bra resultat till nästa trimning så vi inte får skämmas. Motion får vi ju. Minst 4 långa promenader varje dag och sedan går Husse en tur mitt i natten innan han går och lägger sig.

Häromkvällen blev Diggi chockad, även Matte fick hjärtat i halsgropen. Vi hade gått ut i Gustaf Adolfsparken vid halvelva tiden i tron att alla andra hundar låg i korgen. Men bakom oss smög en stor svart lurvig hund och morrade dovt. Ingen husse eller annan vårdare inom synhåll. Diggi blev rädd och skällde till. Det stora monstret gick till angrepp och morrade än mer, Matte skrek och sparkade och lyckades nästan skära av lillfingret på flexikopplet. Monsterhunden backade men visade ett stort krokodilgap.

Då fick vi syn på en husse ett par hundra meter längre bort. Han verkade tycka det var enormt roligt att skrämma foxterriers och tanter. Efter mycket skäll från matte kopplade han till slut monstret. Rysligt oskick att inte ha sin hund kopplad eller bry sig om vad den har för sig. Numera går Matte och Diggi inte ut i parken mörka kvällar. Vi håller oss i mitten på Karlavägen där Diggi får skälla vilt på alla joggare.

Hallå alla! Får vi se alla era fina trimmade hundar i Kolboda i augusti. Vi kommer att vara där. Men Diggi är ingen utställningshund så han får gå promenader med Husse eller vila sig i bilen. Ni kommer väl till årsmötet också. Vi vill gärna träffa så många medlemmar som möjligt. Och så hoppas vi på bra väder inför de spännande aktiviteter som kommer att anordnas. Och sen skall vi ju äta en god och rikhaltig buffé tillsammans på kvällen den 11.

Glad sommar önskar *Diggi och Diggis Matte*

HEJ ALLA FOXVÄNER!

Jag heter Evalotta och har Quicken´s kennel i Skåne, närmare bestämt i Blentarp . Jag har tänkt att presentera mig själv lite och hur det kom sig att jag började föda upp Strävårig Foxterrier . Efter att jag har gjort det så skickar jag ñTuggbenetò (staffetpinnen) vidare till en av våra andra uppfödare utav rasen .

Kalle, jag och lilla Maja

Som sagt , jag heter Evalotta , och jag är uppväxt med hundar . Min pappa jagade mycket så det var jakthundar vi hade när jag var liten. Beagle, Drever, Tax osvè Mamma och Pappa skildes när jag var 6-7 år och min sex år äldre bror hade väl inte alltid så mycket tid för ñlillsyrranò så ofta ñgjorde jag stanò själv när jag slutat skolan för dagen. Min största dröm var ju att ha kennel och på den tiden var det vanligt att man band hundarna utanför affären när man handlade é Vilken Lycka för mig !! Det var ju bara till att ta dom med sig hem och leka kennel !!! Så det gjorde jag (började tidigt med Kan själv !!!) Varje dag när mamma kom hem hade jag ñhittat ñ x-antal hundar som behövde hjälp !!! . Följden blev att mamma fick ringa polisen i stan osvè . När jag hade gjort detta lite för många gånger så tog polisen kontakt med min pappa som var polis i grannkommunen och tyckte att det var på tiden att han köpte en egen hund till mig så att de slapp dessa bekymmer med ñhittadeò hundar. Och så fick jag, Nicklasen mellanpudel. Oj vad glad jag var, lyckan var fullkomlig, förutom namnet förstås, för en kille i klassen hette ju också det. Men jag vande mig.

Många år senare utbildade jag mig till skräddare och jobbade med detta i Frankrike. Efter ett par år återvände jag hem till Sverige igen och började jobba med djur. Jag hade lantbruk på Bjärehalvön med 40 kossor, jag åkte runt i Europa med vänner som håller på med fyrspanns körning och hjälpte till att åka på vagnen och sköta hästarna. Jag har varit hästransportör och kört runt med hästar till olika travbanor i Norden. En gång var jag faktiskt iväg till Portugal med 3 hästar och bohag för en tjej som skulle flytta dit. Så jag har varit mycket på resande fot men alltid har jag haft en hund med mig i mitt liv.

Jag träffade min man 1999 och slog mig till ro med honom och då jobbade vi med att ta emot konvalescent hästar och senare blev det fölmärrar som jag skötte om. Men min kropp började att bli utsliten och så också min själ . Jag hade köpt min första foxterrier hos Foxtanòs kennel som jag skulle ha som ñklappehund ñ . Zoltan hjälpte mig att trimma henne och sen lärde han mig, så jag klarade det själv.

Min första valpkull

Men då vaknade mitt intresse för utställning é Eftersom jag har svårt att vara lagom så anmälde jag och åkte till min första utställning i Roskilde i Danmark som var Internationell .. (har lärt mig nu att man börjar lite lätt på en liten lokal utställning) . Det gick ju inte heller så bra men man lär ju sig av misstagen eller hur ?? Eftersom jag inte ville hålla på med hästar längre så tog jag ett beslut om att sluta med det

och fortsätta att jobba med hundar så vi gjorde hundpensionat istället och det är jag jättenöjd med.

Numera har jag Bullerbyns hundpensionat, dagis & trim och jag bara älskar det jag håller på med .

Mina egna hundar består utav 7 stycken varav 6 är Foxterriers och så en storpudel.

Jag har haft tre stycken valpkullar och det är helt underbart att få vara med om det.

Det är en av orsakerna till att jag håller på med avel, att få vara med vid valpning och se till att dessa små gulliga valpar får en bra start och en ny familj som älskar dem lika mycket som jag . Mina mått för en bra avel är att få fram hundar som är friska och sunda. Sen tycker jag att de ska ha ett bra temperament, de ska vara återriktade med massor av energi i.

För många år sen såg jag en tvåfärgad, gingerfärgad foxterrier på utställningen i Tvååker . Det var den finaste färg jag någonsin sett och då bestämde jag mig. Så ska jag ha någon gång! Jag fick tillfället när jag var hos goda vänner i Italien, kennel Ach Groves, de hade fått en kull valpar varav där var en som var helt underbar . Jag var där nere 3 ggr på en månad!!! Kunde inte släppa denna fina valp . När jag var där andra gången så sa Roberto att: Ta den med hem om du vill ha den !!!!! Jag trodde jag drömde!!! Var det sant att jag fick köpa denna valp ??

Ach Grove Golden Boy (Vito)

Jag åkte hem, ordnade papper så jag kunde ta in den här och så bar det av igen för att hämta min guldklump, Golden Boy hette han. Så kom Vito hem till mig

Nu har jag fått en Tik som han är pappa åt och hon är lika vacker och har samma härliga temperament.

Matte och Quicken's Glittering Goldi

Gingers är en ovanlig färg här i Norden eller i Europa. I USA är den betydligt vanligare och syns mycket på utställningarna.

Ginger-hundarna tycker jag har ett litet annorlunda temperament, de är mer lyhörda och de blir lättare utbildade till dig. Inte alls så mycket som själv som våra trefärgade foxar. Jag har nu bestämt att satsa på Ginger hundar i min avel En sak som man gör när man ska para en Ginger är att man parar med en Trefärgad!! Lite speciellt, men det kommer jag att berätta mer om i ett senare nummer av tidningen.

Nu tänker jag skicka över Tuggbenet till en Uppfödare i norra delen av vårt avlånga land Närmare bestämt till Kennel North Fox's och Berit Hansson

Ha en skön sommar allihop, vi hörs och kanske ses.

Kram från Quicken's kennel / Evalotta

TILL SIST.....

SOMMAR är ett magiskt ord. Det väcker förhoppningar, minnen och förväntningar om ledighet. Ledigheten kan vara en valpkull som man prickat in perfekt, att planera sina utställningar men också att umgås, möta nya och gamla vänner.

Också för återhämtning och låta sig stimuleras av nya intryck. För egen del blir det full aktivitet att göra det som inte blivit av på flera år. Återhämtningen får komma senare.

Faktum är att jag känner mig som kungens lilla piga. Måla alla fönster utomhus, måla altandäck och alla utemöbler, klippa gräs och städa, städa, städa, slänga, slänga, slänga. Plocka ogräs, så och plantera. Jodå jag har gjort allt redan, med vetskap om hur lurig sommaren kan vara vädermässigt har jag utnyttjat varje solig timma så till den milda grad att jag totalt glömt **SOLA SÄKERT!**

Jag måste erkänna det där med täckning av kroppen har det varit dåligt med. Även solskyddsfaktor har uteblivit så jag är vackert brun över det "hele" förutom på de ställen som har varit nerkletade med målarfärg.

En dag kastade jag mig över mormors gamla bruna stolar och de målades vita. Efter en stund hände något märkligt. De förvandlades till polkagrisrandiga. Antika som de är förstod jag att mahognyfärgen innehöll röd pigment. Det skulle säkert fixa sig med en målning till, så blev inte fallet efter tredje målningen var de rosarandiga. Nu står de i gästrummet med nya omklädda sittdynor i grått och rosa randigt och ser lätt hysteriska ut.

Nico som ständigt följer mig har varje kväll fått rengöras från färg han har lyckats befinna sig där det skvätt som mest, medan skottarna avvaktar i skuggan. Den gamla listiga skotten har parkerat sig under bilen väldigt nära sorkarnas gång, och lyckats ta några stycken så hennes sommar har hittills varit glädjefull. Att ta promenader vägrar hon, totalt sorkfixerad.

Jag läste i en tidning **SKRIV – OCH MÅ BÄTTRE!**

Sätt dig ner och skriv precis hur du känner dig. Forskningen visar att om du skriver 20 minuter i 4-5 dagar så mår du bra. Skriv det du känner utan att censurera, bry dig inte om hur du skriver. Skrivandet har inte bara en psykologiskt positiv påverkan, utan även fysisk, bland annat ett stärkt immunförsvar. Skriv om händelser som ligger tillbaka i tiden t.o.m. långt tillbaka i uppväxtåldern låt det gärna handla om relationer till andra människor, tråkiga som lyckliga. Jag praktiserade detta och det blev en rätt kul relationshistoria till min mormors minne som var en amper dam, högkyrklig och bondmora.

Så nu uppmanar jag våra medlemmar att stärka sitt immunförsvar genom att producera gamla som nya sommarminnen och låta Strävaren läsare ta del av historierna.

En glädjefull sommar önskar Lillemor och de fyrbenta.

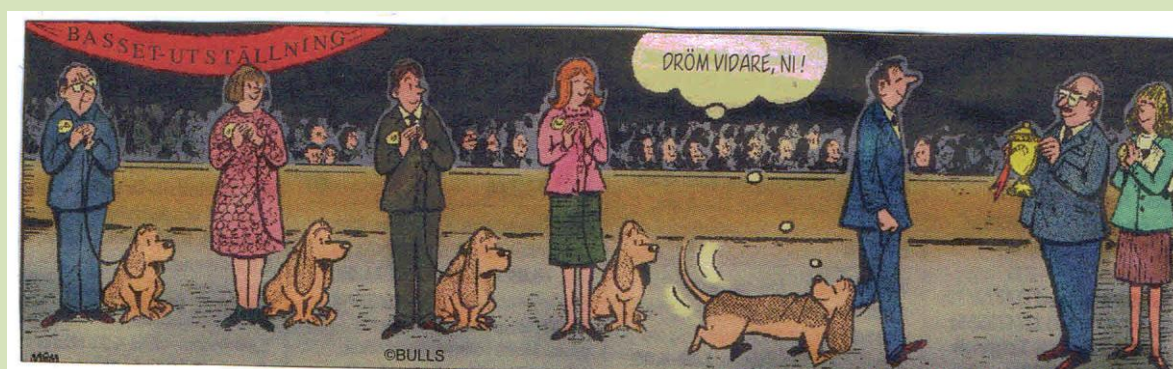
**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2012**

SVERIGE

**PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV**

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
KARLAVÄGEN 115
11626 STOCKHOLM**

**HÄR KOMMER EN HÄLSNING FRÅN GUNILLA BERGMAN
SOM ÖNSKAR LYCKA TILL PÅ SOMMARENS UTSTÄLLNINGAR**

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN STYRELSE
ÖNSKAR TREVLIG SOMMAR
OCH VÄL MÖTT PÅ VÅR NYA UTSTÄLLNINGSPLATS
KOLBODA**